

„Szívvel-lélekkel”
2016. május 3-6.

Beszámoló a Határtalanul erdélyi tanulmányi kirándulásról

2016. május 3-6.

Írták: Csanki Lizett, Fehárvári Mária, Hódossy Virág, Rédecsi Dóra, Szűcs Petra és Vági

Vivien 8.a osztályos tanulók

Május 2-án tartottuk az **előkészítő napot**, ahol öt órás előadáson és felkészítő órákon vettünk részt. Csináltunk plakátokat, rajzokat, amiket elő kellett adni. Ezután is sokat próbáltunk, hogy jól sikerüljön az előadás a szászvárosi gyerekeknek.

Az első napon az utazás hosszú volt, de gyorsan eltelt, mert nagyon jó volt a hangulat a buszon. Először Nagyszalontára mentünk, ahol a Csonka Toronyhoz vettük az irányt. Az idegenvezető nagyon szimpatikus volt, tartott nekünk egy előadást Arany életéről. Ezután indultunk Arany János tájházát megnézni, ahol egykor a szülőháza állt. Visszasétáltunk a buszhoz és Déva felé vettük az irányt. Miután megérkeztünk elfoglaltuk a szállást, megismerkedtünk a hellyel, megvacsoráztunk. Mindezek után lementünk a tornaterembe próbálni. Mikor végeztünk körbe tekintettük a belvárost. Utána hosszú tusolás után nyugovóra tértünk.

A második napon 7 óra körül a hálótársainkat énekkel keltettük fel. Nagyon vicces volt. Ekkor már friss reggelivel vártak minket az ottani konyhások. Reggeli után megint próbáltunk aztán buszra szálltunk és elindultunk Déva várához. A várba felvonóval mentünk. Onnan rá lehetett látni a városra. Körbenéztük a várat. Mikor mindenki leért a felvonóval elindultunk a Vajdahunyad várába. Ez körülbelül háromnegyed óra utazás volt, ez alatt a csapat meg tudott ebédelni a buszon. Mikor odaértünk megnéztük a látványosságokat. A vár előtt volt egy vásár és ott sokan vásároltak. Mi is vettünk egy-két dolgot. Ezután a Csolnakosi-tóhoz buszoztunk. Szerpentes úton mentünk. Nagyon jó buli volt. Mikor megérkeztünk és megtekintettük a tavat, akkor ránk szakadt az ég. Mindenki elázott és gyorsan futottunk vissza a buszhoz. Aztán még elmentünk a dévai kolostorba. Ott egy kislány körbevezetett minket és beavatott az ottani mindennapokba. Elmondta, hogy a gyerekek családokban élnek. Ez azt jelenti, hogy

„Szívvel-lélekkel”
2016. május 3-6.

8 gyerek él együtt 1 nevelővel, azaz szülővel. Rossz érzés volt látni azt a sok gyereket, de tudtuk, hogy nekik ott jó dolguk van és, hogy biztonságban vannak. Miután a gyerekeket megszeretgettük, indultunk vissza a szállásra. Ott leraktuk a táskáinkat és indultunk vacsorázni. Mikor mindenki megette az ételét újabb próba következett. Mivel a kollégium előtt volt egy focipálya kimentünk focizni és a román gyerekekkel játszottunk. Körülbelül 9 óráig focizgattunk aztán elmentünk tusolni és aztán meg aludni.

A harmadik napon felkeltünk, elkészültünk és mentünk reggelizni. Próbáltunk, aztán a belvárosban sétálgattunk. Eztán a Piski Alborétumba mentünk, ahol szabadon sétálhattunk az ösvényen és időre kellett visszaérnünk az adott helyre. Persze itt is eláztunk. Mikor mindenki a buszon volt, tovább indultunk Szászvárosba, ahol előadtuk a gyerekeknek a Lúdas Matyi című darabot. Előadás után megvendégelték minket és elmesélték a mindennapjaikat. Nagyon örültek nekünk és minket is jó érzés töltött el. Utána visszamentünk a szállásra megvacsoráztunk és elindultunk a zenélő szökőkúthoz. Ezután este megint fociztunk, de most magyarokkal. Aztán letusoltunk és lefeküdtünk aludni.

A negyedik nap reggelén bepakoltunk a bőröndbe és aztán a buszba is. Ezután Solymosvára mentünk megmászni egy nagyon meredek hegyet és ott megnéztük a vár romjait. Utána Máriaradnára mentünk megnézni egy templomot. Itt is eláztunk és rohantunk a buszra vissza. Végállomásként Aradra mentünk ahol az emlékművet megkoszorúztuk és elénekeltük a himnuszt. A megemlékezés után egyenesen hazamentünk. Az út nagyon gyorsan eltelt, és egy szempillantás alatt az iskola előtt voltunk. Mindenki örült, hogy végre hazaértünk, de közben szomorúak is voltunk, hogy nem maradhattunk.